

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE
AGENȚIA NAȚIONALĂ DE ADMINISTRARE FISCALĂ
DIRECȚIA GENERALĂ A FINANTELOR PUBLICE MUREȘ

DECIZIA nr.9/2005

Direcția Generală a Finanțelor Publice Mureș a fost sesizată de către *Societatea "X"* prin contestația înregistrată, asupra Deciziei de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare stabilite de inspecția fiscală și a Raportului de inspecție fiscală, întocmite de organele de specialitate ale D.G.F.P. Mureș - Activitatea de Inspecție Fiscală.

Contestația a fost depusă în termenul prevăzut la art.176 alin.(1) din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată.

Potrivit art.178 alin.(1) lit.a) din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, soluționarea contestației este de competența organelor specializate din cadrul D.G.F.P. Mureș.

Procedura fiind îndeplinită, contestația se soluționează pe fond.

A) Față de aspectele contestate se retine că, la verificarea efectuată de organele de specialitate ale D.G.F.P.Mureș - Activitatea de Inspecție Fiscală la *Societatea "X"* ca urmare a opțiunii de rambursare a T.V.A. - exprimată în decontul de T.V.A. aferent lunii septembrie 2004, înregistrat la Administrația Finanțelor Publice -, în urma careia au fost întocmite raportul de inspecție fiscală și decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare stabilite de inspecția fiscală, au fost constatate următoarele:

În baza facturii fiscale "A", societatea a achiziționat un cazan de lemne.

Întrucât în perioada verificată unitatea nu a realizat venituri, organele de control au reținut faptul că bunul în cauză nu a fost utilizat pentru realizarea de operațiuni impozabile, drept pentru care, în temeiul prevederilor art.145 alin.(3) lit.b) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, unitatea nu are dreptul la deducerea T.V.A. înscrisă în factura anterior menționată.

În luna aprilie 2004 unitatea a dedus taxa pe valoarea adăugată aferentă lucrărilor efectuate de Societatea "Y" pentru turnarea fundației la "Motel cu spații alimentație publică", pentru care Consiliul Județean Mureș a eliberat Autorizația de construire, urmare cererii adresate de administratorul societății "X".

În conformitate cu prevederile art.126 alin.(1) lit.a) și art.128 alin.(1) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, organele de control au constatat că unitatea nu avea drept să deducă taxa pe valoarea adăugată aferentă lucrărilor de construcție, în suma de mai sus, întrucât nu societatea verificată este proprietarul lucrărilor, autorizația de construire fiind eliberată pentru persoana fizică.

B) În contestația înregistrată la D.G.F.P. Mureș petenta invocă următoarele:

- cazanul cu lemne achiziționat în baza facturii "A" este folosit pentru încălzirea sediului societății, unde funcționează biroul administrativ contabil și de unde se coordonează activitatea economică;

- investiția la "Motel cu spații alimentație publică" privind executarea lucrării de turnare a fundației, efectuată de Societatea "Y" a fost achitată integral, fiind proprietatea societății;

- autorizația de construire, completată la data de 29.12.2004 de Consiliul Județean Mureș, la solicitarea societății, în urma analizării deciziei a D.G.F.P. Mureș, s-a eliberat pe numele celor care administrează societatea, dar proprietarul lucrării este Societatea "X", autorizația de construire fiind un act valabil până la finalizarea investiției.

C) Din cele prezentate, precum și din analiza documentelor existente la dosarul cauzei, în raport cu prevederile actelor normative referitoare la acestea, se rețin următoarele:

În fapt, în urma verificării efectuate s-a constatat faptul că societatea nu îndeplinește condițiile legale pentru rambursarea în totalitate a sumei negative a taxei pe valoarea adăugată solicitată, neavând dreptul să deducă taxa pe valoarea adăugată aferentă achiziționării unui cazan de lemne, în condițiile în care unitatea nu a realizat nici un fel de venit în perioada verificată, bunul achiziționat nefiind utilizat în scopuri care să aibă legătură cu activitatea economică, precum și taxa pe valoarea adăugată aferentă lucrărilor de construcție pentru care unitatea nu este proprietara, autorizația de construire fiind eliberată pentru persoana fizică.

În drept, cauza își găsește soluționarea în prevederile Legii nr.571/2003 privind Codul fiscal, care la art.145 alin.(3) lit.a) stipulează: "**Dacă bunurile și serviciile achiziționate sunt destinate utilizării în folosul operațiunilor sale taxabile**, orice persoană impozabilă înregistrată ca plătitor de taxă pe valoarea adăugată are dreptul să deducă: [...]"

a) taxa pe valoarea adăugată datorată sau achitată, aferentă bunurilor care i-au fost livrate sau urmează să îi fie livrate, și pentru prestările de servicii care i-au fost prestate ori urmează să îi fie prestate de o altă persoană impozabilă; [...]"

Se reține că petenta ***nu a realizat operațiuni taxabile până la data solicitării rambursării taxei pe valoarea adăugată***, fapt constatat de organele de control prin raportul de inspecție fiscală contestat.

În consecință, simpla susținere a petentei potrivit căreia mijlocul fix "cazan lemne", considerat de organele de control ca activ utilizat în scopuri care nu au legătură cu activitatea economică, este folosit pentru încălzirea sediului societății, de unde se coordonează activitatea economică și funcționează biroul administrativ contabil, fără a se preciza ce operațiuni taxabile au fost realizate, și fără a prezenta documente justificative în sprijinul afirmației sale, nu poate fi reținută la soluționarea favorabilă a contestației.

Având în vedere cele precizate mai sus, întrucât bunul achiziționat de petentă nu a fost destinat realizării de operațiuni taxabile, se reține că pentru perioada verificată societatea nu beneficiază de rambursarea T.V.A., respectiv de dreptul de deducere a taxei pe valoarea adăugată, drept pentru care contestația formulată urmează a fi respinsă ca neîntemeiată pentru acest capăt de cerere.

Referitor la suma taxa pe valoarea adăugată aferentă lucrărilor de turnare a fundației pentru “Motel cu spații alimentație publică”, contestatoarea precizează că investiția este proprietatea Societății “X” pentru care anexează autorizația de construire.

Potrivit art.2 alin.(2) din Legea nr.50/1991 privind autorizarea executării construcțiilor și unele măsuri pentru realizarea locuințelor, republicată, așa cum a fost modificată și completată prin Legea nr.401/2003, “Autorizația de construire se emite în temeiul și cu respectarea prevederilor documentațiilor de urbanism, avizate și aprobate potrivit legii”.

Referitor la documentele necesare emiterii autorizației de construire, potrivit art.17 alin.(1) din Normele metodologice de aplicare a Legii nr. 50/1991 privind autorizarea executării lucrărilor de construcții, republicată, cu modificările și completările ulterioare, aprobate prin Ordinul ministrului lucrărilor publice, transporturilor și locuinței nr.1943/2001, “(1) Dosarul (documentația) care se depune în vederea emiterii autorizației de construire va cuprinde următoarele documente:

a) cerere pentru emiterea autorizației de construire - inclusiv anexa (se utilizează formularul-model F.9, obținut, contra cost, de la emitent), completată cu elementele de identificare și datele tehnice conform P.A.C.;

b) actul doveditor al titlului asupra imobilului, care să îi confere solicitantului dreptul de execuție a lucrărilor de construcții (în copie legalizată);

c) certificatul de urbanism (în copie); [...]”.

Potrivit art.27 alin.(3) din același act normativ, “(3) Pentru aceeași parcelă (imobil) se pot emite certificate de urbanism mai multor solicitanți, indiferent de calitatea acestora în raport cu proprietatea asupra parcelei. În această situație certificatele de urbanism urmează a avea același conținut cu caracter de informare (privind regimul juridic, economic și tehnic al imobilului) pentru toți solicitanții”, iar potrivit art.28 “(1) Solicitantul certificatului de urbanism poate fi orice persoană fizică sau juridică interesată să cunoască informații cu privire la un imobil - teren și/sau construcții.

(2) Pentru emiterea certificatului de urbanism nu este necesar ca solicitantul să dețină un titlu asupra imobilului, actul fiind cu caracter de informare [...]”.

Din analiza documentelor anexate la dosarul cauzei, se reține că la data controlului a fost prezentată organelor fiscale autorizația de construire privind executarea lucrărilor de construire pentru “Motel cu spații alimentație publică” eliberată de Consiliul Județean Mureș pe numele persoanei fizice, respectiv administratorul Societății “X” și soțul, iar această autorizație a fost emisă în baza certificatului de urbanism eliberat ca urmare a cererii adresate de administratorul Societății “X”.

Se mai reține că, ulterior încheierii actului de control, după cum petenta însăși recunoaște, la solicitarea acesteia, pe autorizația de construire emisă de Consiliul Județean Mureș organul emitent a înscris mențiunea “Adm. S.C. “X””.

Potrivit Precizărilor privind completarea formularului "Cerere pentru emiterea autorizației de construire/desființare" din Normele metodologice de aplicare a Legii nr. 50/1991 privind autorizarea executării lucrărilor de construcții, republicată, cu modificările și completările ulterioare, aprobate prin Ordinul

ministrului lucrărilor publice, transporturilor și locuinței nr.1943/2001, “2) - Pentru persoană fizică, se completează cu date privind domiciliul acesteia;

- Pentru persoană juridică, se completează cu date privind sediul social al firmei”.

Având în vedere prevederile legale anterior citate, susținerea petentei potrivit căreia autorizația anterior amintită s-a eliberat pe numele celor care administrează societatea, dar proprietarul lucrării este Societatea “X” nu poate fi reținută la soluționarea favorabilă a cauzei întrucât la adresa beneficiarului autorizației din formular este înscrisă adresa domiciliului administratorului societății, și nu adresa sediului Societății “X”.

Având în vedere cele precizate, rezultă că în mod corect organele de control au stabilit ca nedeductibilă fiscal taxa pe valoarea adăugată aferentă lucrărilor pentru care a fost emisă autorizația de construire, contestația petentei urmând a fi respinsă ca neîntemeiată și pentru acest capăt de cerere.

Conform celor reținute, în raport cu actele normative enunțate în cuprinsul deciziei, în temeiul art.178 alin.(1) lit.a) și art.179 din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, se

D E C I D E

Respingerea ca neîntemeiată a contestației formulate de *Societatea* “X”.

DIRECTOR EXECUTIV

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE
AGENȚIA NAȚIONALĂ DE ADMINISTRARE FISCALĂ
DIRECȚIA GENERALĂ A FINANTELOR PUBLICE MUREȘ

DECIZIA nr.9/2005

Direcția Generală a Finanțelor Publice Mureș a fost sesizată de către *Societatea "X"* prin contestația înregistrată, asupra Deciziei de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare stabilite de inspecția fiscală și a Raportului de inspecție fiscală, întocmite de organele de specialitate ale D.G.F.P. Mureș - Activitatea de Inspecție Fiscală.

Contestația a fost depusă în termenul prevăzut la art.176 alin.(1) din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată.

Potrivit art.178 alin.(1) lit.a) din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, soluționarea contestației este de competența organelor specializate din cadrul D.G.F.P. Mureș.

Procedura fiind îndeplinită, contestația se soluționează pe fond.

A) Față de aspectele contestate se retine că, la verificarea efectuată de organele de specialitate ale D.G.F.P.Mureș - Activitatea de Inspecție Fiscală la *Societatea "X"* ca urmare a opțiunii de rambursare a T.V.A. - exprimată în decontul de T.V.A. aferent lunii septembrie 2004, înregistrat la Administrația Finanțelor Publice -, în urma careia au fost întocmite raportul de inspecție fiscală și decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare stabilite de inspecția fiscală, au fost constatate următoarele:

În baza facturii fiscale "A", societatea a achiziționat un cazan de lemne.

Întrucât în perioada verificată unitatea nu a realizat venituri, organele de control au reținut faptul că bunul în cauză nu a fost utilizat pentru realizarea de operațiuni impozabile, drept pentru care, în temeiul prevederilor art.145 alin.(3) lit.b) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, unitatea nu are dreptul la deducerea T.V.A. înscrisă în factura anterior menționată.

În luna aprilie 2004 unitatea a dedus taxa pe valoarea adăugată aferentă lucrărilor efectuate de Societatea "Y" pentru turnarea fundației la "Motel cu spații alimentație publică", pentru care Consiliul Județean Mureș a eliberat Autorizația de construire, urmare cererii adresate de administratorul societății "X".

În conformitate cu prevederile art.126 alin.(1) lit.a) și art.128 alin.(1) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, organele de control au constatat că unitatea nu avea drept să deducă taxa pe valoarea adăugată aferentă lucrărilor de construcție, în suma de mai sus, întrucât nu societatea verificată este proprietarul lucrărilor, autorizația de construire fiind eliberată pentru persoana fizică.

B) În contestația înregistrată la D.G.F.P. Mureș petenta invocă următoarele:

- cazanul cu lemne achiziționat în baza facturii "A" este folosit pentru încălzirea sediului societății, unde funcționează biroul administrativ contabil și de unde se coordonează activitatea economică;

- investiția la "Motel cu spații alimentație publică" privind executarea lucrării de turnare a fundației, efectuată de Societatea "Y" a fost achitată integral, fiind proprietatea societății;

- autorizația de construire, completată la data de 29.12.2004 de Consiliul Județean Mureș, la solicitarea societății, în urma analizării deciziei a D.G.F.P. Mureș, s-a eliberat pe numele celor care administrează societatea, dar proprietarul lucrării este Societatea "X", autorizația de construire fiind un act valabil până la finalizarea investiției.

C) Din cele prezentate, precum și din analiza documentelor existente la dosarul cauzei, în raport cu prevederile actelor normative referitoare la acestea, se rețin următoarele:

În fapt, în urma verificării efectuate s-a constatat faptul că societatea nu îndeplinește condițiile legale pentru rambursarea în totalitate a sumei negative a taxei pe valoarea adăugată solicitată, neavând dreptul să deducă taxa pe valoarea adăugată aferentă achiziționării unui cazan de lemne, în condițiile în care unitatea nu a realizat nici un fel de venit în perioada verificată, bunul achiziționat nefiind utilizat în scopuri care să aibă legătură cu activitatea economică, precum și taxa pe valoarea adăugată aferentă lucrărilor de construcție pentru care unitatea nu este proprietara, autorizația de construire fiind eliberată pentru persoana fizică.

În drept, cauza își găsește soluționarea în prevederile Legii nr.571/2003 privind Codul fiscal, care la art.145 alin.(3) lit.a) stipulează: "**Dacă bunurile și serviciile achiziționate sunt destinate utilizării în folosul operațiunilor sale taxabile**, orice persoană impozabilă înregistrată ca plătitor de taxă pe valoarea adăugată are dreptul să deducă: [...]"

a) taxa pe valoarea adăugată datorată sau achitată, aferentă bunurilor care i-au fost livrate sau urmează să îi fie livrate, și pentru prestările de servicii care i-au fost prestate ori urmează să îi fie prestate de o altă persoană impozabilă; [...]"

Se reține că petenta ***nu a realizat operațiuni taxabile până la data solicitării rambursării taxei pe valoarea adăugată***, fapt constatat de organele de control prin raportul de inspecție fiscală contestat.

În consecință, simpla susținere a petentei potrivit căreia mijlocul fix "cazan lemne", considerat de organele de control ca activ utilizat în scopuri care nu au legătură cu activitatea economică, este folosit pentru încălzirea sediului societății, de unde se coordonează activitatea economică și funcționează biroul administrativ contabil, fără a se preciza ce operațiuni taxabile au fost realizate, și fără a prezenta documente justificative în sprijinul afirmației sale, nu poate fi reținută la soluționarea favorabilă a contestației.

Având în vedere cele precizate mai sus, întrucât bunul achiziționat de petentă nu a fost destinat realizării de operațiuni taxabile, se reține că pentru perioada verificată societatea nu beneficiază de rambursarea T.V.A., respectiv de dreptul de deducere a taxei pe valoarea adăugată, drept pentru care contestația formulată urmează a fi respinsă ca neîntemeiată pentru acest capăt de cerere.

Referitor la suma taxa pe valoarea adăugată aferentă lucrărilor de turnare a fundației pentru “Motel cu spații alimentație publică”, contestatoarea precizează că investiția este proprietatea Societății “X” pentru care anexează autorizația de construire.

Potrivit art.2 alin.(2) din Legea nr.50/1991 privind autorizarea executării construcțiilor și unele măsuri pentru realizarea locuințelor, republicată, așa cum a fost modificată și completată prin Legea nr.401/2003, “Autorizația de construire se emite în temeiul și cu respectarea prevederilor documentațiilor de urbanism, avizate și aprobate potrivit legii”.

Referitor la documentele necesare emiterii autorizației de construire, potrivit art.17 alin.(1) din Normele metodologice de aplicare a Legii nr. 50/1991 privind autorizarea executării lucrărilor de construcții, republicată, cu modificările și completările ulterioare, aprobate prin Ordinul ministrului lucrărilor publice, transporturilor și locuinței nr.1943/2001, “(1) Dosarul (documentația) care se depune în vederea emiterii autorizației de construire va cuprinde următoarele documente:

a) cerere pentru emiterea autorizației de construire - inclusiv anexa (se utilizează formularul-model F.9, obținut, contra cost, de la emitent), completată cu elementele de identificare și datele tehnice conform P.A.C.;

b) actul doveditor al titlului asupra imobilului, care să îi confere solicitantului dreptul de execuție a lucrărilor de construcții (în copie legalizată);

c) certificatul de urbanism (în copie); [...].”

Potrivit art.27 alin.(3) din același act normativ, “(3) Pentru aceeași parcelă (imobil) se pot emite certificate de urbanism mai multor solicitanți, indiferent de calitatea acestora în raport cu proprietatea asupra parcelei. În această situație certificatele de urbanism urmează a avea același conținut cu caracter de informare (privind regimul juridic, economic și tehnic al imobilului) pentru toți solicitanții”, iar potrivit art.28 “(1) Solicitantul certificatului de urbanism poate fi orice persoană fizică sau juridică interesată să cunoască informații cu privire la un imobil - teren și/sau construcții.

(2) Pentru emiterea certificatului de urbanism nu este necesar ca solicitantul să dețină un titlu asupra imobilului, actul fiind cu caracter de informare [...].”

Din analiza documentelor anexate la dosarul cauzei, se reține că la data controlului a fost prezentată organelor fiscale autorizația de construire privind executarea lucrărilor de construire pentru “Motel cu spații alimentație publică” eliberată de Consiliul Județean Mureș pe numele persoanei fizice, respectiv administratorul Societății “X” și soțul, iar această autorizație a fost emisă în baza certificatului de urbanism eliberat ca urmare a cererii adresate de administratorul Societății “X”.

Se mai reține că, ulterior încheierii actului de control, după cum petenta însăși recunoaște, la solicitarea acesteia, pe autorizația de construire emisă de Consiliul Județean Mureș organul emitent a înscris mențiunea “Adm. S.C. “X””.

Potrivit Precizărilor privind completarea formularului "Cerere pentru emiterea autorizației de construire/desființare" din Normele metodologice de aplicare a Legii nr. 50/1991 privind autorizarea executării lucrărilor de construcții, republicată, cu modificările și completările ulterioare, aprobate prin Ordinul

ministrului lucrărilor publice, transporturilor și locuinței nr.1943/2001, “2) - Pentru persoană fizică, se completează cu date privind domiciliul acesteia;

- Pentru persoană juridică, se completează cu date privind sediul social al firmei”.

Având în vedere prevederile legale anterior citate, susținerea petentei potrivit căreia autorizația anterior amintită s-a eliberat pe numele celor care administrează societatea, dar proprietarul lucrării este Societatea “X” nu poate fi reținută la soluționarea favorabilă a cauzei întrucât la adresa beneficiarului autorizației din formular este înscrisă adresa domiciliului administratorului societății, și nu adresa sediului Societății “X”.

Având în vedere cele precizate, rezultă că în mod corect organele de control au stabilit ca nedeductibilă fiscal taxa pe valoarea adăugată aferentă lucrărilor pentru care a fost emisă autorizația de construire, contestația petentei urmând a fi respinsă ca neîntemeiată și pentru acest capăt de cerere.

Conform celor reținute, în raport cu actele normative enunțate în cuprinsul deciziei, în temeiul art.178 alin.(1) lit.a) și art.179 din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, se

D E C I D E

Respingerea ca neîntemeiată a contestației formulate de *Societatea* “X”.

DIRECTOR EXECUTIV

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE
AGENȚIA NAȚIONALĂ DE ADMINISTRARE FISCALĂ
DIRECȚIA GENERALĂ A FINANTELOR PUBLICE MUREȘ

DECIZIA nr.9/2005

Direcția Generală a Finanțelor Publice Mureș a fost sesizată de către *Societatea "X"* prin contestația înregistrată, asupra Deciziei de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare stabilite de inspecția fiscală și a Raportului de inspecție fiscală, întocmite de organele de specialitate ale D.G.F.P. Mureș - Activitatea de Inspecție Fiscală.

Contestația a fost depusă în termenul prevăzut la art.176 alin.(1) din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată.

Potrivit art.178 alin.(1) lit.a) din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, soluționarea contestației este de competența organelor specializate din cadrul D.G.F.P. Mureș.

Procedura fiind îndeplinită, contestația se soluționează pe fond.

A) Față de aspectele contestate se retine că, la verificarea efectuată de organele de specialitate ale D.G.F.P.Mureș - Activitatea de Inspecție Fiscală la *Societatea "X"* ca urmare a opțiunii de rambursare a T.V.A. - exprimată în decontul de T.V.A. aferent lunii septembrie 2004, înregistrat la Administrația Finanțelor Publice -, în urma careia au fost întocmite raportul de inspecție fiscală și decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare stabilite de inspecția fiscală, au fost constatate următoarele:

În baza facturii fiscale "A", societatea a achiziționat un cazan de lemne.

Întrucât în perioada verificată unitatea nu a realizat venituri, organele de control au reținut faptul că bunul în cauză nu a fost utilizat pentru realizarea de operațiuni impozabile, drept pentru care, în temeiul prevederilor art.145 alin.(3) lit.b) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, unitatea nu are dreptul la deducerea T.V.A. înscrisă în factura anterior menționată.

În luna aprilie 2004 unitatea a dedus taxa pe valoarea adăugată aferentă lucrărilor efectuate de Societatea "Y" pentru turnarea fundației la "Motel cu spații alimentație publică", pentru care Consiliul Județean Mureș a eliberat Autorizația de construire, urmare cererii adresate de administratorul societății "X".

În conformitate cu prevederile art.126 alin.(1) lit.a) și art.128 alin.(1) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, organele de control au constatat că unitatea nu avea drept să deducă taxa pe valoarea adăugată aferentă lucrărilor de construcție, în suma de mai sus, întrucât nu societatea verificată este proprietarul lucrărilor, autorizația de construire fiind eliberată pentru persoana fizică.

B) În contestația înregistrată la D.G.F.P. Mureș petenta invocă următoarele:

- cazanul cu lemne achiziționat în baza facturii “A” este folosit pentru încălzirea sediului societății, unde funcționează biroul administrativ contabil și de unde se coordonează activitatea economică;

- investiția la “Motel cu spații alimentație publică” privind executarea lucrării de turnare a fundației, efectuată de Societatea “Y” a fost achitată integral, fiind proprietatea societății;

- autorizația de construire, completată la data de 29.12.2004 de Consiliul Județean Mureș, la solicitarea societății, în urma analizării deciziei a D.G.F.P. Mureș, s-a eliberat pe numele celor care administrează societatea, dar proprietarul lucrării este Societatea “X”, autorizația de construire fiind un act valabil până la finalizarea investiției.

C) Din cele prezentate, precum și din analiza documentelor existente la dosarul cauzei, în raport cu prevederile actelor normative referitoare la acestea, se rețin următoarele:

În fapt, în urma verificării efectuate s-a constatat faptul că societatea nu îndeplinește condițiile legale pentru rambursarea în totalitate a sumei negative a taxei pe valoarea adăugată solicitată, neavând dreptul să deducă taxa pe valoarea adăugată aferentă achiziționării unui cazan de lemne, în condițiile în care unitatea nu a realizat nici un fel de venit în perioada verificată, bunul achiziționat nefiind utilizat în scopuri care să aibă legătură cu activitatea economică, precum și taxa pe valoarea adăugată aferentă lucrărilor de construcție pentru care unitatea nu este proprietara, autorizația de construire fiind eliberată pentru persoana fizică.

În drept, cauza își găsește soluționarea în prevederile Legii nr.571/2003 privind Codul fiscal, care la art.145 alin.(3) lit.a) stipulează: “**Dacă bunurile și serviciile achiziționate sunt destinate utilizării în folosul operațiunilor sale taxabile**, orice persoană impozabilă înregistrată ca plătitor de taxă pe valoarea adăugată are dreptul să deducă: [...]”

a) taxa pe valoarea adăugată datorată sau achitată, aferentă bunurilor care i-au fost livrate sau urmează să îi fie livrate, și pentru prestările de servicii care i-au fost prestate ori urmează să îi fie prestate de o altă persoană impozabilă; [...]”.

Se reține că petenta ***nu a realizat operațiuni taxabile până la data solicitării rambursării taxei pe valoarea adăugată***, fapt constatat de organele de control prin raportul de inspecție fiscală contestat.

În consecință, simpla susținere a petentei potrivit căreia mijlocul fix “cazan lemne”, considerat de organele de control ca activ utilizat în scopuri care nu au legătură cu activitatea economică, este folosit pentru încălzirea sediului societății, de unde se coordonează activitatea economică și funcționează biroul administrativ contabil, fără a se preciza ce operațiuni taxabile au fost realizate, și fără a prezenta documente justificative în sprijinul afirmației sale, nu poate fi reținută la soluționarea favorabilă a contestației.

Având în vedere cele precizate mai sus, întrucât bunul achiziționat de petentă nu a fost destinat realizării de operațiuni taxabile, se reține că pentru perioada verificată societatea nu beneficiază de rambursarea T.V.A., respectiv de dreptul de deducere a taxei pe valoarea adăugată, drept pentru care contestația formulată urmează a fi respinsă ca neîntemeiată pentru acest capăt de cerere.

Referitor la suma taxa pe valoarea adăugată aferentă lucrărilor de turnare a fundației pentru “Motel cu spații alimentație publică”, contestatoarea precizează că investiția este proprietatea Societății “X” pentru care anexează autorizația de construire.

Potrivit art.2 alin.(2) din Legea nr.50/1991 privind autorizarea executării construcțiilor și unele măsuri pentru realizarea locuințelor, republicată, așa cum a fost modificată și completată prin Legea nr.401/2003, “Autorizația de construire se emite în temeiul și cu respectarea prevederilor documentațiilor de urbanism, avizate și aprobate potrivit legii”.

Referitor la documentele necesare emiterii autorizației de construire, potrivit art.17 alin.(1) din Normele metodologice de aplicare a Legii nr. 50/1991 privind autorizarea executării lucrărilor de construcții, republicată, cu modificările și completările ulterioare, aprobate prin Ordinul ministrului lucrărilor publice, transporturilor și locuinței nr.1943/2001, “(1) Dosarul (documentația) care se depune în vederea emiterii autorizației de construire va cuprinde următoarele documente:

a) cerere pentru emiterea autorizației de construire - inclusiv anexa (se utilizează formularul-model F.9, obținut, contra cost, de la emitent), completată cu elementele de identificare și datele tehnice conform P.A.C.;

b) actul doveditor al titlului asupra imobilului, care să îi confere solicitantului dreptul de execuție a lucrărilor de construcții (în copie legalizată);

c) certificatul de urbanism (în copie); [...]”.

Potrivit art.27 alin.(3) din același act normativ, “(3) Pentru aceeași parcelă (imobil) se pot emite certificate de urbanism mai multor solicitanți, indiferent de calitatea acestora în raport cu proprietatea asupra parcelei. În această situație certificatele de urbanism urmează a avea același conținut cu caracter de informare (privind regimul juridic, economic și tehnic al imobilului) pentru toți solicitanții”, iar potrivit art.28 “(1) Solicitantul certificatului de urbanism poate fi orice persoană fizică sau juridică interesată să cunoască informații cu privire la un imobil - teren și/sau construcții.

(2) Pentru emiterea certificatului de urbanism nu este necesar ca solicitantul să dețină un titlu asupra imobilului, actul fiind cu caracter de informare [...]”.

Din analiza documentelor anexate la dosarul cauzei, se reține că la data controlului a fost prezentată organelor fiscale autorizația de construire privind executarea lucrărilor de construire pentru “Motel cu spații alimentație publică” eliberată de Consiliul Județean Mureș pe numele persoanei fizice, respectiv administratorul Societății “X” și soțul, iar această autorizație a fost emisă în baza certificatului de urbanism eliberat ca urmare a cererii adresate de administratorul Societății “X”.

Se mai reține că, ulterior încheierii actului de control, după cum petenta însăși recunoaște, la solicitarea acesteia, pe autorizația de construire emisă de Consiliul Județean Mureș organul emitent a înscris mențiunea “Adm. S.C. “X””.

Potrivit Precizărilor privind completarea formularului "Cerere pentru emiterea autorizației de construire/desființare" din Normele metodologice de aplicare a Legii nr. 50/1991 privind autorizarea executării lucrărilor de construcții, republicată, cu modificările și completările ulterioare, aprobate prin Ordinul

ministrului lucrărilor publice, transporturilor și locuinței nr.1943/2001, “2) - Pentru persoană fizică, se completează cu date privind domiciliul acesteia;

- Pentru persoană juridică, se completează cu date privind sediul social al firmei”.

Având în vedere prevederile legale anterior citate, susținerea petentei potrivit căreia autorizația anterior amintită s-a eliberat pe numele celor care administrează societatea, dar proprietarul lucrării este Societatea “X” nu poate fi reținută la soluționarea favorabilă a cauzei întrucât la adresa beneficiarului autorizației din formular este înscrisă adresa domiciliului administratorului societății, și nu adresa sediului Societății “X”.

Având în vedere cele precizate, rezultă că în mod corect organele de control au stabilit ca nedeductibilă fiscal taxa pe valoarea adăugată aferentă lucrărilor pentru care a fost emisă autorizația de construire, contestația petentei urmând a fi respinsă ca neîntemeiată și pentru acest capăt de cerere.

Conform celor reținute, în raport cu actele normative enunțate în cuprinsul deciziei, în temeiul art.178 alin.(1) lit.a) și art.179 din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, se

D E C I D E

Respingerea ca neîntemeiată a contestației formulate de *Societatea* “X”.

DIRECTOR EXECUTIV

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE
AGENȚIA NAȚIONALĂ DE ADMINISTRARE FISCALĂ
DIRECȚIA GENERALĂ A FINANTELOR PUBLICE MUREȘ

DECIZIA nr.9/2005

Direcția Generală a Finanțelor Publice Mureș a fost sesizată de către *Societatea "X"* prin contestația înregistrată, asupra Deciziei de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare stabilite de inspecția fiscală și a Raportului de inspecție fiscală, întocmite de organele de specialitate ale D.G.F.P. Mureș - Activitatea de Inspecție Fiscală.

Contestația a fost depusă în termenul prevăzut la art.176 alin.(1) din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată.

Potrivit art.178 alin.(1) lit.a) din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, soluționarea contestației este de competența organelor specializate din cadrul D.G.F.P. Mureș.

Procedura fiind îndeplinită, contestația se soluționează pe fond.

A) Față de aspectele contestate se retine că, la verificarea efectuată de organele de specialitate ale D.G.F.P.Mureș - Activitatea de Inspecție Fiscală la *Societatea "X"* ca urmare a opțiunii de rambursare a T.V.A. - exprimată în decontul de T.V.A. aferent lunii septembrie 2004, înregistrat la Administrația Finanțelor Publice -, în urma careia au fost întocmite raportul de inspecție fiscală și decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare stabilite de inspecția fiscală, au fost constatate următoarele:

În baza facturii fiscale "A", societatea a achiziționat un cazan de lemne.

Întrucât în perioada verificată unitatea nu a realizat venituri, organele de control au reținut faptul că bunul în cauză nu a fost utilizat pentru realizarea de operațiuni impozabile, drept pentru care, în temeiul prevederilor art.145 alin.(3) lit.b) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, unitatea nu are dreptul la deducerea T.V.A. înscrisă în factura anterior menționată.

În luna aprilie 2004 unitatea a dedus taxa pe valoarea adăugată aferentă lucrărilor efectuate de Societatea "Y" pentru turnarea fundației la "Motel cu spații alimentație publică", pentru care Consiliul Județean Mureș a eliberat Autorizația de construire, urmare cererii adresate de administratorul societății "X".

În conformitate cu prevederile art.126 alin.(1) lit.a) și art.128 alin.(1) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, organele de control au constatat că unitatea nu avea drept să deducă taxa pe valoarea adăugată aferentă lucrărilor de construcție, în suma de mai sus, întrucât nu societatea verificată este proprietarul lucrărilor, autorizația de construire fiind eliberată pentru persoana fizică.

B) În contestația înregistrată la D.G.F.P. Mureș petenta invocă următoarele:

- cazanul cu lemne achiziționat în baza facturii "A" este folosit pentru încălzirea sediului societății, unde funcționează biroul administrativ contabil și de unde se coordonează activitatea economică;

- investiția la "Motel cu spații alimentație publică" privind executarea lucrării de turnare a fundației, efectuată de Societatea "Y" a fost achitată integral, fiind proprietatea societății;

- autorizația de construire, completată la data de 29.12.2004 de Consiliul Județean Mureș, la solicitarea societății, în urma analizării deciziei a D.G.F.P. Mureș, s-a eliberat pe numele celor care administrează societatea, dar proprietarul lucrării este Societatea "X", autorizația de construire fiind un act valabil până la finalizarea investiției.

C) Din cele prezentate, precum și din analiza documentelor existente la dosarul cauzei, în raport cu prevederile actelor normative referitoare la acestea, se rețin următoarele:

În fapt, în urma verificării efectuate s-a constatat faptul că societatea nu îndeplinește condițiile legale pentru rambursarea în totalitate a sumei negative a taxei pe valoarea adăugată solicitată, neavând dreptul să deducă taxa pe valoarea adăugată aferentă achiziționării unui cazan de lemne, în condițiile în care unitatea nu a realizat nici un fel de venit în perioada verificată, bunul achiziționat nefiind utilizat în scopuri care să aibă legătură cu activitatea economică, precum și taxa pe valoarea adăugată aferentă lucrărilor de construcție pentru care unitatea nu este proprietara, autorizația de construire fiind eliberată pentru persoana fizică.

În drept, cauza își găsește soluționarea în prevederile Legii nr.571/2003 privind Codul fiscal, care la art.145 alin.(3) lit.a) stipulează: "**Dacă bunurile și serviciile achiziționate sunt destinate utilizării în folosul operațiunilor sale taxabile**, orice persoană impozabilă înregistrată ca plătitor de taxă pe valoarea adăugată are dreptul să deducă: [...]"

a) taxa pe valoarea adăugată datorată sau achitată, aferentă bunurilor care i-au fost livrate sau urmează să îi fie livrate, și pentru prestările de servicii care i-au fost prestate ori urmează să îi fie prestate de o altă persoană impozabilă; [...]"

Se reține că petenta ***nu a realizat operațiuni taxabile până la data solicitării rambursării taxei pe valoarea adăugată***, fapt constatat de organele de control prin raportul de inspecție fiscală contestat.

În consecință, simpla susținere a petentei potrivit căreia mijlocul fix "cazan lemne", considerat de organele de control ca activ utilizat în scopuri care nu au legătură cu activitatea economică, este folosit pentru încălzirea sediului societății, de unde se coordonează activitatea economică și funcționează biroul administrativ contabil, fără a se preciza ce operațiuni taxabile au fost realizate, și fără a prezenta documente justificative în sprijinul afirmației sale, nu poate fi reținută la soluționarea favorabilă a contestației.

Având în vedere cele precizate mai sus, întrucât bunul achiziționat de petentă nu a fost destinat realizării de operațiuni taxabile, se reține că pentru perioada verificată societatea nu beneficiază de rambursarea T.V.A., respectiv de dreptul de deducere a taxei pe valoarea adăugată, drept pentru care contestația formulată urmează a fi respinsă ca neîntemeiată pentru acest capăt de cerere.

Referitor la suma taxa pe valoarea adăugată aferentă lucrărilor de turnare a fundației pentru “Motel cu spații alimentație publică”, contestatoarea precizează că investiția este proprietatea Societății “X” pentru care anexează autorizația de construire.

Potrivit art.2 alin.(2) din Legea nr.50/1991 privind autorizarea executării construcțiilor și unele măsuri pentru realizarea locuințelor, republicată, așa cum a fost modificată și completată prin Legea nr.401/2003, “Autorizația de construire se emite în temeiul și cu respectarea prevederilor documentațiilor de urbanism, avizate și aprobate potrivit legii”.

Referitor la documentele necesare emiterii autorizației de construire, potrivit art.17 alin.(1) din Normele metodologice de aplicare a Legii nr. 50/1991 privind autorizarea executării lucrărilor de construcții, republicată, cu modificările și completările ulterioare, aprobate prin Ordinul ministrului lucrărilor publice, transporturilor și locuinței nr.1943/2001, “(1) Dosarul (documentația) care se depune în vederea emiterii autorizației de construire va cuprinde următoarele documente:

a) cerere pentru emiterea autorizației de construire - inclusiv anexa (se utilizează formularul-model F.9, obținut, contra cost, de la emitent), completată cu elementele de identificare și datele tehnice conform P.A.C.;

b) actul doveditor al titlului asupra imobilului, care să îi confere solicitantului dreptul de execuție a lucrărilor de construcții (în copie legalizată);

c) certificatul de urbanism (în copie); [...].”

Potrivit art.27 alin.(3) din același act normativ, “(3) Pentru aceeași parcelă (imobil) se pot emite certificate de urbanism mai multor solicitanți, indiferent de calitatea acestora în raport cu proprietatea asupra parcelei. În această situație certificatele de urbanism urmează a avea același conținut cu caracter de informare (privind regimul juridic, economic și tehnic al imobilului) pentru toți solicitanții”, iar potrivit art.28 “(1) Solicitantul certificatului de urbanism poate fi orice persoană fizică sau juridică interesată să cunoască informații cu privire la un imobil - teren și/sau construcții.

(2) Pentru emiterea certificatului de urbanism nu este necesar ca solicitantul să dețină un titlu asupra imobilului, actul fiind cu caracter de informare [...].”

Din analiza documentelor anexate la dosarul cauzei, se reține că la data controlului a fost prezentată organelor fiscale autorizația de construire privind executarea lucrărilor de construire pentru “Motel cu spații alimentație publică” eliberată de Consiliul Județean Mureș pe numele persoanei fizice, respectiv administratorul Societății “X” și soțul, iar această autorizație a fost emisă în baza certificatului de urbanism eliberat ca urmare a cererii adresate de administratorul Societății “X”.

Se mai reține că, ulterior încheierii actului de control, după cum petenta însăși recunoaște, la solicitarea acesteia, pe autorizația de construire emisă de Consiliul Județean Mureș organul emitent a înscris mențiunea “Adm. S.C. “X””.

Potrivit Precizărilor privind completarea formularului "Cerere pentru emiterea autorizației de construire/desființare" din Normele metodologice de aplicare a Legii nr. 50/1991 privind autorizarea executării lucrărilor de construcții, republicată, cu modificările și completările ulterioare, aprobate prin Ordinul

ministrului lucrărilor publice, transporturilor și locuinței nr.1943/2001, “2) - Pentru persoană fizică, se completează cu date privind domiciliul acesteia;

- Pentru persoană juridică, se completează cu date privind sediul social al firmei”.

Având în vedere prevederile legale anterior citate, susținerea petentei potrivit căreia autorizația anterior amintită s-a eliberat pe numele celor care administrează societatea, dar proprietarul lucrării este Societatea “X” nu poate fi reținută la soluționarea favorabilă a cauzei întrucât la adresa beneficiarului autorizației din formular este înscrisă adresa domiciliului administratorului societății, și nu adresa sediului Societății “X”.

Având în vedere cele precizate, rezultă că în mod corect organele de control au stabilit ca nedeductibilă fiscal taxa pe valoarea adăugată aferentă lucrărilor pentru care a fost emisă autorizația de construire, contestația petentei urmând a fi respinsă ca neîntemeiată și pentru acest capăt de cerere.

Conform celor reținute, în raport cu actele normative enunțate în cuprinsul deciziei, în temeiul art.178 alin.(1) lit.a) și art.179 din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, se

D E C I D E

Respingerea ca neîntemeiată a contestației formulate de *Societatea “X”*.

DIRECTOR EXECUTIV